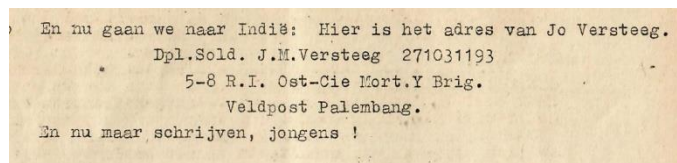

Johannes Martinus (Jo) Versteeg is geboren op 31 oktober 1927 in Utrecht. Hij was de zoon van Hermanus Leonardus Versteeg en Helena Theodora Maria van Soelen.

Hij was scout en voortrekker bij de Jan Breydelstam van de katholieke Mgr van de Weteringgroep in Utrecht. In het groepsblad van de groep 'Peen en Peul' uit juni 1948 stond het adres van Jo in Nederlands Indië.

Jo vertrok in juni 1948 met de Zuiderkruis als soldaat bij 5-8 RI. Hij zit in mei 1948 in Bagoes Koenig West als bewaking van de Bataafse Petroleum Mij. In juli 1948 is hij in Sei

Gerong om de Standaard Vacuum Petr. Mij (Stanvac) te bewaken.

Hij is doodgeschoten door een scherpschutter op 18 februari 1949 in Muara Dua op Sumatra en begraven op het Ereveld Pandu in Bandung. Zijn naam staat op het Indië Monument in Utrecht.

Meer informatie

[Johannes Martinus Versteeg | Oorlogsgravenstichting](#)

[Overlijden Johannes Martinus Versteeg op 18 februari 1949 te Moeara Doca, Zuid-Sumatra, provincie Utrecht » Open Archieven](#)

[Nederlands-Indië en Nieuw-Guinea | Lijst van gevallen tijdens oorlogen en missies sinds de Tweede Wereldoorlog](#)

[J.M. Versteeg | Lijst van gevallen tijdens oorlogen en missies sinds de Tweede Wereldoorlog](#)

Peen en Peul juni 1948

Peen en Peul februari 1950

Voortgang februari 1959

Jo versteeg†

Vanavond, Joop, toen ik het bericht vernam, trof dit me plotseling en diep, zo plotseling als jou die kogel moet hebben getroffen vanuit een verborgen plek, afgevuurd door een sniper.

Het is me onmogelijk er iets geordends over te schrijven, maar ik moet uiting geven aan de gedachten, die opkomen in me en rondwarrelen en verdwijnen, om door andere te worden vervangen.

Is 't waar, dat ze jou, mede-verkenner en mede-voortrekker sinds ik met de Mgr. v. d. Wetering kennismakte, hebben vergeschoten?

Ik heb foto's naast me van samen-beleefde avonturen: kampen, tochten, hikes en zwerftochten.

Vanaf de heroprichting van de stam in '45 was jij een van ons, een van de twaalf; jij had er jouw plaats zoals wij allen onze plaats hadden en een leegje in de stam brachten als wij er niet waren.

Wij hebben samen avonturen beleefd in Limburg - Helden - Panningen - Tegelen; in Erabant in Helvoirt. We hebben samen plezier gehad in Maarn, in Doorn. Jij was er bij, toen wij ons Kerstkampvuur hadden in de paardenstal van Meyerink; toen we 't hout- en petroleumbussengevecht hielden in de vijver van Helvoirt; toen we de Passiespelen zagen in Tegelen; toen we de studio bezochten in Hilbersum.

Dit, en vele herinneringen, komen op bij me en ik kan niet geloven wat wij móeten geloven, voor waar aannemen wat de droeve waarheid is.

Joop, je was een goed verkenner, een stoer voortrekker en een fijne vriend.

Trouw aan God, de Kerk en je land, zoals je beloofd hebt in de handen van je hopman en later in die van de oöbus en nog later op de St. Joristag voor 't altaar. Trouw aan je land, zo heb je je ingescheept naar Indië.

Joop, hier sien we elkaar niet meer, maar wij allen blijven aan je denken en voor je bidden.

Verschrikkelijk is de lege plaats, die je achterlaat bij je ouders. Hier komen alle woorden te kort. Wij leven met hen mee met diep medelijden niet alleen, maar ook met groot ontzag voor een dergelijk groot leed.

Hier kunnen wij slechts zwijgen, en bidden tot God, dat Hij jouw vader en moeder de kracht moge geven, die ze zo ontzettend hard nodig hebben.

Utrecht. M. J.

13 Februari.

Verleden jaar sneuvelde op deze dag een onzer beste voortrekkers, Jo Versteege. Een jaar is dit alweer geleden en hoe vaak hebben wij aan hem gedacht, die het hoogste, die alles, wat hij bezat gaf, omdat het Vaderland hem riep. Trots moede wij zijn op zo'n voortrekker, die lid van onze Jan Braydelstam, van onze Mgr. v. d. Weteringgroep is geweest.

Over enkele weken, herdenken wij zijn overlijden. Deze zal niet alleen door de stam herdacht worden, maar door de hele groep. Op Zaterdag 18 Februari zal er daarom om 6.30 uur een GroepsMis voor zijn zielorust zijn in de Apostolaatskerk. Hier gaan wij allemaal naar toe en laten wij hem deze maand nog eens speciaal bedenken.

"Aan Christus Koning Trouw".

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.